

Bilag 6.Ribe Bispeembede.

Ribe, den 28. Oktober 1911.

Det høje Ministerium har under 17. d. M. (J.-Nr. ikke anført) tilstillet mig et Forslag til Lov om Menighedsraad og udbedt sig mine Ytringer over Forslaget, særlig med Hensyn til §§ 32—35, idet Ministeriet bemærker, at den øvrige Del af Lovforslaget er enslydende med det af Folketinget ved 3die Behandling den 20. December f. A. vedtagne Lovforslag om Menighedsraad.

I den Anledning undlader jeg ikke tjenstærbedigst at udtale følgende:

Imod Forslagets første 25 Paragraffer har jeg ikke noget væsentligt at indvende; jeg tror navnlig ikke, at man skal frygte for at lade Menighedsraadet selv vælge sin Formand eller for at nøjes med de i § 4 givne Bestemmelser om Valgret og Valgbarhed og med den i § 11 givne Formulering af de valgte Menighedsraadsmedlemmers Erklæring. En Præst, der betyder noget virkeligt og noget godt i sit Sogn, men som er i Mindretal i Menighedsraadet og derfor ikke vælges til Formand, vil netop derved, støttet til sine kirkelige Venner i Sognet, staa ret frit baade med Hensyn til Deltagelse i Menighedsraadets Møder og med Hensyn til at lade det kirkelige Liv og Arbejde i Sognet gaa sin Gang udenom Menighedsraadet. Og paa den anden Side vil en Præst altid ønske, at han kan vinde Tillid hos Sognebeboernes Flertal, saa Menighedsraadet vil vælge ham til Formand, hvis han har Lyst dertil og duer dertil. *Det, at Formanden vælges*, vil derfor baade stille Menighedsraad og Præst frit og tillige opfordre dem til, om muligt, at have det godt sammen. — Og hvad det andet Spørgsmaal angaar, tvivler jeg om, at man ved at indsætte fyldigere Bestemmelser i §§ 4 og 11 vil opnaa noget videre i Retning af at forbedre Vælgerne og de valgte.

Derimod vilde jeg ønske, at § 26 kunde udgaa, selv om der herfor skulde betales (hvad jeg dog ogsaa meget vilde fraraade) den Pris, at Valgperioden i § 3 nedsattes fra 6 til 3 Aar. Min Grund hertil er denne: Erfaring viser, at Menighedsraadene har for lidt at bestille. De ere praktiske at have, men de kan til Nød undværes. Og en hel Del af det, de faa at gøre med, ere smaa Ting, navnlig da, naar de ikke skal være Vælgerkorps ved Valg af en raadgivende Fællesrepræsentation for Folkekirken. *Kun én virkelig stor Ting har de at gøre: Præstevalget*, og det falder endda ikke nær i hvert Menighedsraads Livstid. Naar man ikke vil betrod dem at udføre det eneste virkelig betydningsfulde Hverv de har, men her vil supplere dem med i Tal lige store Valg-Nævn, saa tager man let Grunden bort under deres Fødder.

Jeg forstaaer godt de Betragtninger, der har fremkaldt § 26, altsaa særligt dette: at holde de Mænd, der skal deltage i Præstevalget, i levende, nærværende Kontakt med Sognemenigheden. Men jeg tror, at denne Kontakt vil komme af sig selv. Er der sket store Forandringer i Sognemenigheden, siden Menighedsraadet valgtes, vil der, naar Præstevalg staaer for, være Anledning til udefra at kalde Menighedsmedlemmerne sammen, ja ogsaa Anledning for Menighedsraadet til frivilligt at gøre dette. Men det paatvungne Valgnævn, der kan paaberaabe sig det friske Mandat o. s. v., vil let komme i unødvendig Modsetning til Menighedsraadet og svække detses Stilling.

Derimod finder jeg ikke noget særligt at indvende mod de i §§ 14 og 15 Menighedsrådsmødet tillagte Hverv; jeg vilde dog foretrække Formuleringen i § 15, sidste Stykke, for Formuleringen i § 14, sidste Stykke.

I § 28 vilde jeg ønske, at Ordene i første Stykke: »medmindre de..... tilstilles Biskoppen« maatte udgaa. Naar Biskoppen har rejst en lang Vej for at forelægge Lovforslag m. m.